

מסורת הש"ס

(א) [ע"י היטב מגילה ה.],
(ב) [לקמן ח.], (ג) לקמן ח.,
(ד) [תוספתא פ"א לקמן ח.],
(ה) [בס"א: ושעה אחת, ו] שנה
הוא י"ב חדש כז"ל וי"ג
ופשוטה הוא י"ב,

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גהות התוספות

1. ז"ל העולם. 2. ז"ל הריני
כמכאן. 3. ז"ל ולעולם. 4. ז"ל
חמש מאות שנה.

פי' הרא"ש

ואימא שנה. שפעמים צריכין
למלאות חסרון השנה בימים
יש פעמים השנה היא שנ"ג
ימים ופעמים שנ"ד ופעמים
שנ"ה והוה מצי לשנויי
תפשת מרובה לא תפשת שנה
מי מנינן לימים אין משלימין

השנה בימים כי החדש שפעם
משלימים אותה בחדש שפעם
שנת הלבנה לשנת החמה וממ
בכל שנה ימים להוסיפן על ש
חדשי' ופעמי' יג"ב) ואם א
פשוטה בין שהיא מעוברת ו
ומשמע שקבל עליו נזירות
העולם וכיון דמצינא לתרוצד
יום אין נזיר פחות ל' יום וא
ארוך וכד כמכאן ועד מקום

כל ב

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

יִהְיֶה שִׁנ"ג וּפְעָמִים שִׁנ"ד
בַּהֲבֵא כְּתִיב עַד מִלְּאֵת
הַכִּי אֲמַרְיֵן דְּצִשְׁלָשִׁים שָׁל
ן לֵה לְיָמִים אֵלֶּה לְחֻדָּשִׁים:

ואימא שנה מי מנינן ליומי והא ^ארבנן דקיסרי אמרי "מנין שאין מונין ימים לשנים שנאמר 'לחדשי השנה חדשים מחשבין לשנים ולא ימים לשנים: מתני' אמר הרני נזיר אחת גדולה הרני נזיר אחת קטנה אפילו מכאן ועד סוף העולם נזיר שלשים יום: גמ' אמאי והא מכאן ועד סוף העולם קאמר הכי קאמר אריבא לי הדא מילתא כמכאן ועד סוף העולם תנן ^אהרני נזיר מכאן עד מקום פלוני אומדים כמה ימים מכאן ועד מקום פלוני פחות משלשים יום נזיר שלשים יום ואם לאו נזיר כמנין הימים ואימא הכא נמי אריבא לי הא מילתא כמכאן ועד מקום פלוני אמר רבא ישהחזיק בדרך וליהוי כל פרסה ופרסה אמר רב פפא באתרא דלא מני פרסי וליהוי כל אוונא ואוונא מי לא תנן ^אהרני נזיר כעפר הארץ וכשער ראשי וכחול הים הרי זה נזיר עולם ומגלח אחד לשלשים יום כל מילתא דאית ביה קיצותא לא קתני והתניא ^אהרני נזיר כל ימי חי הרני נזיר עולם הרי זה נזיר עולם אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים אין זה נזיר עולם ^א אלא נזיר לעולם רבה אמר שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו גבי יומי נמי הא כתיב ^אויהי ערב ויהי בקר יום אחד התם לאו דמפסקי מהדדי הוא מאי קאמר יממא וליליא חד יומא הוא ולעולם לא מפסקי מהדדי רבא אמר למה לך אקשווי כולי האי שאני התם דהא קתני הרני נזיר אחת: מתני' הרני נזיר יום אחד הרני

ואימא שנה. ד'ס שנים מלאים ומרוצים צימים כשהחשדשים מלאים ויש פחותין כשהם חסרים **שנים** מ' מונון ל'ימים. בתמיה א' (ושיטה הוא וכו') חסדים אשה מחשב לנשים. וכסהן מעבירין מוסיפין חדש ולא ימים כ' או ט"ו והכא כתיב: ומלאה הימים הלכן ודאי כחדש מיידי:

קרייני נזיר אחת גדולה הרניני נזיר
אחת קטנה. כלומר לא שנה
כי אמר גדולה ולא שנה כי אמר קטנה
אפילו אמר מכאן ועד סוף העולם
לא הוי נזיר אלא שלשים יום וגדולה
קאמר כלומר גדול עלי הנזירות
דטריעה עלי או קטנה כלומר דלא
טריעה עלי כלל: אפי' מכאן ועד סוף
עולם. בגמרא מפרש דטריעה ואריכא
לי מלתא כמכאן ועד סוף העולם:
ואמאי והא מכאן ועד סוף העולם
קאמר. פירוש וליהוי נזיר
לעולם ומשני הכי קאמר הרניני כלומר
אריכא לי האי מילתא כו' לעולם חד
נזירות קציל עליה לקולא דהכי משמע
שפי' דאם הוא ר"ל מכאן ועד סוף
העולם היה לו להזכיר מנין סוף העולם
ידוע הוא שפיר דלעולם יא' בו חמש
מאות מהלך והיה לו לומר חמש מאות
שנים ולפיכך אזלינן לקולא כ"ג:

מכאן ועד מקום פלוני אומרים
במה ימים עד מקום פלוני
פחות משלשים יום גזיר שלשים יום.
פי' דלא גרע מקיבל גזירות יום אחד
דהוי נזיר שלשים יום ואם לאו הוי נזיר
כמיני הימים או מ' או כ' או ו' ואמרי
ה"נ ינמא אריכא לי מילתא כמכאן
ועד מקום פלוני ולא יהיה אלא ל' יום
ואפילו יהיה ג' יום עד מקום פלוני
[ומשני] כשהחזיק בדרך וקבל עליו
דמסתמא מפני אונסי הדרך קבל עליו
גזירות הנלל מסכתא הדרך לן
מהלך הימים עד מקום פלוני:
וליהוי

שתיים: גמ' למה לי למיתנא
הוא דאמר' אין נזירות ליום א'
נחת לימני ל' ואחד יום קמ"ל
וא'

נא לעצמא היא דמנו אינשי אווני כמה
ולבס פורען הכס. ואוונא לעוען צי
האי גוונא: הריני נזיר כעפר הארץ
שיער ראשי [ד]: כל מילתא דאית ביה
זיג: שלשים ושלשים אלף כמאן דמקא
[ואס] אמר הריני נזיר עד מאה שנה
אריכתא דמי אוני מוטר בתגלות
דלהכי אמר הכי דנזירות הרבה קבל
זו מזו. איכא למימר דלמנין שערות
גהו מוצדלות זו מזו דסדנא דארעא
וומי נמי. כי אמר כמכאן עד מקום
יהיה ערב ויהי צקר יום אחד: הס.
ליליא ויממא חד הוא שהלילה הולכת
ועד מקום פלוני קיבל עליו:
גמ דין סוף העולם ואינו נזיר אלף שלשים
מיריין דהכי משמע האי דקאמר מיין
דקביל עילויה צזיר [ד]דמהלך הימים
ן דאמר הריני נזיר חיילא עליה נזירות
ייצ ששים [טו] דקאמר ועוד מחנה דכי
אמר הריני נזיר שלשים ואחד או
כל הני. דמחייב בה צנזירות ששים
מיריין דמחייב צשתי נזירות דכי אמר
יין נזירות ליום אחד דהוי כמאן דאמר
דמיהו כמ"ד שלשים ואחד קמ"ל:
ואי

כל מי חיי הרחיני נזיר עולם ה"ו נזיר עולם בין ש
 יקח בבתו ועמיב קרבן מנחה לית חיי קצותא ק
 הוה נזיר עלום ואיב מנחל מלל חיי וזיל אבא אמר
 מרמין דנזירות כמנן שערות קבל עליו אבל מכאן
 והריל למיב דבמנן ימים קבל עליו שאני ההם
 ש קבל ממינר אבא דקתי ברשא א דגדלה ואח
 עולם הלכך נזיר אחת קבל עליו אלא דאריב ואח
 הרחיני נזיר א ומתחב ה"ו נזיר שתיס [באחך] אמלו
 א נזירות אחרת דיוס אמר הרחיני נזיר עליו
 נזירות פחות מלי וזי וכאלו אמר הרחיני נזיר

הו עשרים אוונות ליחסי
קום מנו אוני מחו של כרך
עו וכומו תאנזה מי ישי
דמשש יום לשלשים יום
קתני דליהו כמאל דקמבל
עליו: ודסני: דמשיע
תא מגלה בסוף ו' השלשים
יגון כשיער ראשי וכוכל היכס
תאחת לשלשים יום: י' דכר
ת לשלשים אבל באוונת ו
א קיבל עליו כשיעור הימנה
ימרות על כל שלשים
סקו מהדלי אלל האל דקאמרו
הכ ליכא למימר כד
הס. טעמא מאי אמר כמ
ל צלצד הוא דקאמר והואלי
י מיין ועד מקום פלוני ולנו
: מרתנ' אמר רבינו נזיר
הא אחת או אחת ומתנא ש
אסחתי וכו חזר ואמר ומתנא
לחא אחת אחת רבינו נזיר ו
י ואמר ויום אחד אדעתא
י מירות שלשים: אבל כי

עליה חדר מירות לכל אלוהים
מחלן ועד מקום פלוני דבכ
וריד"א וכמו תאנח שילה
אשי הרי יב"א (א) נקוד לעולם.
גון מחלן ועד מקום פלוני
מירות אכריתא ט"ו עד
שנים אין זה מיר עולם
הכל היכל דלית ביה קילות
שער ראשון ויהא מגלגל
מירות הרבה ולכן
אחכ למימר חד מירות
נמי כמנין הימים קיבל
אם אים אחד לאו משום (א) ו
לעולם לא מפקסי מהדור
למה לך לאקשוי כולי האי
ר אחת דמשמע חד מירות
העולם (א) כל היכל דר
ועד מקום עד אום מקום
הדר ואמר כד יום אחד א
מיר אחת חל עליו
(מיס) כיון שפירש שנים
ומינה ידענא לאחריני: אלא
מילא עליה מירות ו והאי
יום אחד דחילא לא עליה

(א) וכן פרש"י במגילה דף ה. ז' מסוף לשון רבינו כאן נראה דגריס ולהוי כל יומא ויומא חד נזיר ול"ע.

עין משפט
גר מצוה

לד א מיי פ"א מהלכות
קדוש החדש ה' ז:
לה ב מיי פ"ג מהל' מזירות
הלכה א סמג לארץ רמג:
לו ג ד מיי שם הלכה ה:
לז ה מיי שם הלכה יא:
לח ו מיי שם הלכה ח:

מורה אור השל

1. הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֵם רֹאשׁ
הַחֹדָשִׁים רֹאשֹׁן הוּא לָכֵם
לַחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
שְׁמוֹת יב ב'
2. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם
וּלְחֹשֶׁךְ קֶרָא לַיְלָה וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
כְּרָאשִׁית א ה

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] בתום ד"ה שנים מי מומין
לימים נתמיה (ושיטה הוא
זכו) נ"ב ושיטתו הוא כ"ל
ועי' א"מ:

לעזי רש"י

קונטרס "א. חבל ארץ.

מוסף רש"י

במגין שאין מרוזין ימי
 לשנים. בגון לחמך קום ימי
 נשן טועם לשן מונה ימי
 חוש מיוס ליום, ואם נדר בלחם
 יבסן אסור עד אחד צינן
 יבסן. אע"פ שצדיק ימי
 חוש שמוט החמה ימירי על
 נמות הלכנו ואי פעמים
 עושן חמסין חקרין מנהי
 כשער ראשי. לחמך
 מירור שער רשע קל עול
 ימי זה עול על שער שערות
 רשע מרוזין משע חיו ויחא
 מנחל על ימי אחת לוי
 ימיר קרבן (לקמן ח.) אפילו
 במאה שנה ימי זה נזיר
 עולם. ודע שמוט חרית
 הוא הדין, מוסר דליה ליה
 קיתח (לקמן ח.)

פי' הרא"ש (המשך)

ולימא כל סרה פוסה ופלי
 נדור אמאן און נדור פלו
 געזייר דעמא דקבל עלוי
 עטק נדורא דמנן פראטא
 עטק עלוי ואמאנ' וואס
 ששער דאש אן סמך וטר
 לאיתוי' עטק דאסארט
 און (ב) קוואל וואס
 חד נור דלי וואס מנו פרסי
 מ'מנו שיעור מלך מנין
 שיעור שקבל עלוי נדורא
 מנן הימים הרי' נור ששער
 דאש' וידע נור עולא שקבל
 עלוי נדורא מנן עולא
 ומנלה כל י' וס ומכא
 קרבנותא כל חתא דר
 קרבנותא אל מלך דר
 שיש על קצבה מנו כאן
 עטק עלוי לא אמרי' ששער
 עלוי נדורא מנן הימים
 ששכבאן עד קווא מוקא אל
 ווער ווער חול דר און
 קצבה און לומר שקבל
 עלוי נדורא א' מננין א' וס
 הלחם מן הלך דאש ולימול
 נדורא ש' כאן לכל א' נדורא
 ו' י"מ דאמאנ' דמאנ' דמאנ'
 עד סוף העולם אן פריי
 דעמא דקבל עלוי נדורא
 מנן פראטא און מולך נדורא
 עד סוף העולם וס' דאש
 חת קרבנותא ולימול
 עד סוף העולם וס' דאש

הריני נזיר כל ימי חיי בין
נה או אלף שנים אע"ג דלא
חדא נזיר קיבל עליו: שאני
דמקום פלוני סדנא דארעא
תני הריני נזיר אחת אפירכא
קטנה אחת קאי נמי אסיפא
תא כמכאן ועד סוף העולם:
(זירות) הלשונות שאמר קיבל
רות אחד וכי אמר תו ביום
(יום דיום א' חשוב כלי